

Kniha Joela a laodicejský zbor Cirkvi adventistov siedmeho dňa – číslo desať

Jeff Pippenger

2025-12-14

Číslo desať

Zaoberáme sa časťou Izaiášovho videnia, ktorá sa začína v siedmej kapitole a pokračuje až do konca dvanástej kapitoly. Robíme tak preto, lebo v roku 1850 „Pán po druhý raz vystrel svoju ruku, aby zhromaždil“ svoj ľud ostatku. Umiestňujeme medzníky rokov 1844 až 1863 na ich miesto. „1850“ a druhé zhromaždenie sú jedným z týchto medzníkov.

Len čo sa v prvom verši siedmej kapitoly začína Izaiášovo videnie, kedykoľvek sa objaví výraz podobný „v ten deň“, ide o odkaz, ktorý treba zaradiť do ustáleného prorockého rámca siedmej kapitoly. Kľúčom k správne rozdeleniu videnia je porozumieť tomu, že proroctvo pôsobí na princípoch opakovania a rozširovania, a toto pravidlo je vo videní aktívne.

Rozličné prorocké pravdy, ktoré sú rozpoznávané vo videní Izaiáša, počnúc šiestou kapitolou, je potrebné chápať z hľadiska, že „v prvom rade“ Izaiáš predstavuje dušu, ktorá bola pri 9/11 pomazaná ohlasovať, že prišiel pozdný dažď. V tomto posvätenom kontexte siedma kapitola Izaiáša znázorňuje práve ten strach, ktorý prorok predstavoval v šiestej kapitole, keď položil otázku, „ako dlho“ bude musieť odovzdať poslanstvo 9/11 odpadlickej cirkvi, ktorá „mala oči, ale odmietala vidieť, a uši, ale odmietala počuť“?

Vo videní je bezbožný a bláznivý kráľ Achaz symbolom laodicejca, ktorý neprijme varovanie posolstva neskorého dažďa, ako ho predkladajú strážcovia, ktorí sa stavajú proti bezbožnému a bláznivému Achazovi, predstavovanému Izaiášom a jeho synmi.

11. september prišiel v prorockých dejinách Daniela 11, verš 40; keď je teda Izaiáš umiestnený pri 11. septembri v šiestej kapitole, je prorocky umiestnený v rámci verša 40 z Daniela 11, no ešte významnejšie je umiestnený v rámci „skrytých dejín verša 40“. Skryté dejiny verša 40 sa začali, keď sa tento verš naplnil v roku 1989 zrútením Sovietskeho zväzu. Od roku 1989 až po nedeľný zákon verša 41 sa rozprestierajú „skryté dejiny verša 40“, ktoré sú rozpečatené Levom z kmeňa Júdovho práve v týchto „skrytých dejinách“. To, čo to v našom uvažovaní o Izaiášovi ako o poslovi neskorého dažďa po 11. septembri označuje, je, že jednou časťou posolstva neskorého dažďa, ktoré Izaiáš ohlasuje, je — Daniel 11, verše 41 až 45.

Keď Izaiáš prorocky stojí pri 11. septembri, v desiatej kapitole predkladá varovanie, že bezprostredne nasledujúcou udalosťou je „nespravodlivé nariadenie“, ktorým je nedeľný zákon, a ktoré je znázornené vo verši štyridsaťjeden dvanástej kapitoly Daniela. Izaiášovo znázornenie posolstva neskorého dažďa je zasadené do „skrytých dejín“ verša štyridsať po 11. septembri. Naplnenie štyridsiateho verša v roku 1989 umiestňuje Izaiáša po roku 1989, k 11. septembru, kde je pomazaný uhľikom z oltára. Izaiáš predstavuje posla, ktorého poslanstvo zahŕňa posledných šesť

veršov jedenástej kapitoly Daniela.

Izaiáš priamo vyhlasuje, že on i jeho deti sú na znamenia a divy. V siedmej kapitole, treťom verši, sa Izaiáš a jeho syn nachádzajú pri vodovode horného rybníka na ceste k valchárskemu poli. Izaiáš predkladá posolstvo neskorého dažďa, ktoré bol pomazaný zvestovať v šiestej kapitole, a stojí pri troch symboloch neskorého dažďa, ako aj so svojim dieťaťom Šeár-jášubom. Vodovod horného rybníka je prorockou narážkou na dve rúry naplnené zlatým olejom, ktoré Zachariáš označuje a sestra Whiteová tak často komentuje; označujú posolstvo, ktoré prichádza z vodovodu horného rybníka v posolstve neskorého dažďa.

Izaiášovo potrubie sa spája so Zachariášovými dvoma rúrami a komentár Ellen Whiteovej prepája Zachariáša s podobenstvom o desiatich pannách. Izaiáš je v šiestej kapitole uponižený až do prachu, keď vidí slávu Pánovu. Súhlasí, že ponesie posolstvo predstavené v treťom verši ako posolstvo, ktoré osvecuje zem Božou slávou. A je očistený uhlíkom z oltára a potom stojí pri rybníku, ktorý je vytvorený vodou z horného rybníka. V dvadsiatej ôsmej kapitole Izaiáš vymedzuje posolstvo neskorého dažďa ako „riadok za riadkom“ a v treťom verši horný rybník predstavuje niekoľko prorockých línií.

Izaiáš, predstavujúci dušu v pomere 9/11, by stál iba tam, kde z horného rybníka steká zlatý olej, ak by táto duša požiadala o dobrú cestu, ktorá vedie k starobylej ceste Jeremiášovej, čo je Izaiášova „cesta (chodník) pri valchárovom poli“, kde sa nachádza Jeremiášov „odpočinok“. Posolstvo Izaiášovho neskorého dažďa je založené nielen na línii desiatich panien, línii dvoch zlatých rúr Zachariášových a línii starobylej cesty Jeremiášovej, ale Izaiáš zároveň stojí aj „pri valchárovom poli“, kde Posol zmluvy čistí a pretavuje synov Léviho ako striebro a zlato.

Je to veľmi ľahká prorocká úloha priviesť ďalšie línie do tretieho verša siedmej kapitoly. Olej Zachariáša a desiatich panien sa spája s Jákobovým rebríkom a s prvými dvoma veršami Zjavenia, lebo všetky sa zaoberajú procesom komunikácie medzi Bohom a človekom. Jeremiášova stará cesta zahrňa „strážcu“, ktorý trúbi na trúbe, no bezbožný a bláznivý kráľ Achaz odmieta počúvať. Táto trúba privádza všetky trúby proroctva, ako aj prorockých strážcov, na Izaiášovu „cestu“, kde Izaiáš a jeho syn stoja, aby odovzdali posolstvo vodcovi Laodicey.

Izaiáš a jeho syn Šeár-jášúb, čo znamená „ostatok sa navráti“, stoja spolu a znázorňujú ohlasovanie posolstva neskorého dažďa, ktoré prišlo 11. septembra. Idú v ústrety bezbožnému kráľovi Acházovi a ako otec a syn predstavujú symbol alfy a omegy, základného pravidla metodológie „riadok za riadkom“. „Riadok za riadkom“ je pravidlo, ktoré bolo predobrazené milleritským princípom „deň za rok“.

Dňa 11. augusta 1840 sa naplnilo proroctvo o islame druhého beda zo zjavenia 9 a bol potvrdený milleritický princíp „deň/rok“, čím sa posilnilo Millerovo predpovedanie o roku 1843, ktoré bolo založené na princípe deň/rok. Dňa 11. septembra 2001 sa naplnilo proroctvo o islame tretieho beda zo zjavenia 9, 10 a 11 a bol potvrdený princíp alfa (11. 8. 1840) a omega (11. 9.) v čase, keď mocný anjel zo zjavenia 18 zostúpil, keď padli veľké budovy New Yorku — práve tak, ako mocný anjel zo zjavenia 10 zostúpil 11. augusta 1840, keď sa naplnila alfa, ktorá bola predobrazom omegy.

Nielen Izaiáš a jeho syn predstavujú základný princíp „riadok na riadok“, ale predstavujú aj Eliášovo posolstvo, ktoré je znázornené vzťahom otca a jeho detí. Eliášovo posolstvo, ktoré je ohlasované tesne pred veľkým a hrozným dňom Hospodinovým, označuje posolstvo, ktoré prichádza tesne pred začiatkom Božích výkonných súdov. Božie výkonné súdy predstavujú obdobie, ktoré je „veľkým a hrozným dňom Hospodinovým“. Toto obdobie sa začína pri nedeľnom zákone a pokračuje až k siedmim posledným ranám. Obdobie sa začína nedeľným zákonom a končí siedmimi poslednými ranami. Eliášovo posolstvo je teda založené na princípe alfa a omega, spojenom s varovaním pred približujúcim sa uzavretím doby milosti. S Eliášovým posolstvom sú spojené aj rozličné prorocké línie, ktoré sú založené na Eliášovi, lebo Eliáš podľa Ježiša predstavoval Jána Krstiteľa a Eliáš aj Ján podľa sestry Whiteovej predstavovali Williama Millera, a spolu Eliáš a Ján Krstiteľ predstavujú jednak stoštyridsaťštyritisíc (Eliáš), jednak veľký zástup zo siedmej kapitoly Zjavenia (Ján).

Izaiáš a jeho syn stoja na starých chodníkoch, ktoré sú základmi, a prijímajú zlatý olej, lebo sú múdrymi pannami, ktoré prechádzajú procesom očisťovania valchárom, ktorý sa naplnil 22. októbra 1844 a predobrazuje nedeľný zákon. Izaiáš a ostatok, ktorý sa navráti, (lebo to je význam mena jeho syna Šeár-jašúb), predstavujú ostatok, ktorý sa „vracia“ na staré chodníky pri 9/11. Vzťah otca a ostatku, ktorý je zároveň vzťahom alfa a omega, ktorý je zároveň Eliášovým vzťahom „srdc otcov a detí“, označuje, že Otec Miller a jeho vzťah k ostatkovému hnutiu prvého anjela boli alfa hnutím Filadelfie. V alfa hnutí bol Otec Miller stotožnený s Eliášom a Jánom Krstiteľom, ktorého Ježiš označil za posla, ktorý pripravil cestu pre Posla zmluvy. Všetky tieto prorocké naplnenia v alfa dejinách prvého a druhého anjela sa opakujú v dejinách omega tretieho anjela.

S Izaiášovým znázornením vo videní súvisia aj dôležitejšie skutočnosti, no tu iba poukazujeme na to, že Izaiáš osobitne označuje rozličné pravdy, ktoré tvoria jadro posolstva o neskorom daždi z 9/11. Všetky tieto línie, o ktorých sme práve hovorili, a samozrejme aj mnohé ďalšie, sa nachádzajú v treťom verši siedmej kapitoly.

V ôsmom verši sa prorocká pravda stupňuje, keď označuje kľúč, ktorý odomyká „skryté dejiny štyridsiateho verša“, a je pozoruhodné, že tento kľúč je označený práve v tom istom verši, v ktorom je vyznačený začiatok oboch 2520-ročných časových prorocietv.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efrajim zlomený, takže už nebude ľudom. A hlavou Efrajima je Samária a hlavou Samárie je syn Remaliášov.

Ak nebudete veriť, iste neobstojíte. Izaiáš 7,8. 9.

Izaiášovo znázornenie posolstva neskorého dažďa zahŕňa Mojžišovo „sedem ráz“, pretože šesťdesiatpäťročné prorocké vo verši osem určuje východiskový bod pre rozptýlenie severného i južného kráľovstva Izraela v trvaní 2520 rokov. V tom istom verši sa nachádza kľúč, ktorý odomyká tri prorocké línie kolapsu Sovietskeho zväzu v roku 1989 v Danielovi jedenásť, verš štyridsať, spolu s veršom desať Daniela jedenásť a tiež s veršom osem Izaiáša osem. S týmito tromi líniami (Izaiáš 8:8, Daniel 11:10, 40). Kľúčom sú „hlavy“ vo veršoch osem a deväť. Keď sa kľúč

„hláv“ použije na tieto tri paralelné verše, odomknú sa dvere k dejinám ukrajinskej vojny a čoskoro prichádzajúcej tretej svetovej vojny. Keď sa tieto prorocké dvere odomknú, potom sa ukáže, že verše jedenásť až šestnásť Daniela jedenásť sú dejinami paralelnými s veršom štyridsať Daniela jedenásť po kolapse Sovietskeho zväzu v roku 1989. Odomknutie „skrytých dejín verša štyridsať“ je pravda, ktorá patrí k niekoľkým vybraným pravdám označeným za tie, ktoré majú byť rozpečatené v súvislosti s rozpečením Zjavenia Ježiša Krista tesne pred uzavretím doby milosti.

Prvý verš ôsmej kapitoly Izaiáša sa začína slovom „Navyše“, čím sa naznačuje, že ôsma kapitola má ísť ponad siedmu kapitolu. Okrem toho, že prvým slovom je „Navyše“, tretí verš ôsmej kapitoly je spojený s tretím veršom siedmej kapitoly ako druhé svedectvo o tom, že tieto dve kapitoly sa majú uplatňovať riadok na riadok. Oba „tretie“ verše označujú jedného z Izaiášových synov, ktorých mená obidve hovoria o prorockom poslanstve v rámci príbehu. Šeár-jášúb znamená „ostatok sa navráti“ a Mahér-šalál-chaš-baz znamená „rýchly ku koristi“. Najprv sa spomína Šeár-jášúb, potom Mahér-šalál-chaš-baz (čo je najdlhšie meno v Biblii). Alfa, znázornená číslom „1“, je menšia a v tomto prípade je dokonca označená ako „ostatok“, a omega, znázornená číslom „22“, je väčšia a je predstavená najväčším menom v Biblii, pričom symbolizuje rýchle pohyby nedeľného zákona.

Alfa pozostatok, predstavovaný Šearjašubom, je vo verši tri so svojim otcom Izaiášom. Spolu sú alfou i omegou a stoja na mieste, ktoré je utvorené z troch odlišných odkazov na neskorý dážd’.

A Hospodin povedal Izaiášovi: Vyjdí teraz v ústrety Acházovi, ty i Šeár-Jášub, tvoj syn, ku koncu vodovodu horného rybníka na ceste k valchárovmu poľu. Izaiáš 7:3.

Izaiáš je symbolom stoštyridsaťštyritisíc a tým, že predstavuje povolanie 9/11, predstavuje Izaiáš aj povolanie z júla 2023. Pri 9/11 je Izaiáš laodicejským, predstavovaným Jakobom, úskočným podvodníkom, ktorý sa chystal vziať Ezavovi prvorodenstvo, keď je adventizmus vyplutý z úst Pána; a v roku 2023 Izaiáš predstavuje Izrael, toho, ktorý zvíťazil. Izaiáš predstavuje toho, kto predkladal Božie poslanstvo, kto je prebudený k skutočnosti, že je laodicejský, a potom ho žeravý uhlík očistí na filadelfského.

„Izaiáš mal nádherný pohľad na Božiu slávu. Videl prejav Božej moci a po tom, čo uzrel Jeho velebnosť, dostal poslanstvo, aby šiel a vykonal určitú prácu. Cítil sa pre túto prácu úplne nehodný. Čo ho viedlo k tomu, že sa pokladal za nehodného? Pokladal sa za nehodného už predtým, ako uzrel Božiu slávu? — Nie; nazdával sa, že pred Bohom stojí v spravodlivom stave; no keď mu bola zjavená sláva Hospodina zástupov, keď uzrel nevýslovnú Božiu velebnosť, povedal: ‚Beda mi, som stratený; lebo som muž nečistých perí a bývam uprostred ľudu nečistých perí; pretože moje oči videli Kráľa, Hospodina zástupov. Vtom priletel ku mne jeden zo serafov a v ruke mal žeravý uhlík, ktorý kliešťami vzal z oltára, dotkol sa ním mojich úst a povedal: Hľa, toto sa dotklo tvojich perí; tvoja nepravosť je odstránená a tvoj hriech je očistený.‘ Toto je dielo, ktoré musí byť vykonané pre nás ako jednotlivcov. Túžime po tom, aby žeravý uhlík z oltára bol priložený na naše pery. Túžime počuť vyslovené slovo: ‚Tvoja nepravosť je odstránená a tvoj hriech je očistený‘“ Review and Herald, 4. júna 1889.

Ako dlho v šiestej kapitole Izaiáša je symbolom 11. septembra až po nedeľný zákon a šiesta kapitola je znázornením 11. septembra. Kapitoly sedem až deväť predkladajú posolstvo, ktoré Izaiáš odovzdal odpadlíckemu vedeniu Judska, a znázornenie, ktoré sa odohráva počas času pečatenia sto štyridsaťštyritisíc, keď opilci Efraima klopýtajú. V tom istom videní Izaiáš zaznamenáva:

Hľa, ja a deti, ktoré mi dal Hospodin, sme na znamenia a na divy v Izraeli od Hospodina zástupov, ktorý prebýva na vrchu Sion. Izaiáš 8:18.

Izaiáš a jeho deti sú znameniami v rámci záhad nachádzajúcich sa v kapitolách sedem až deväť. Kapitoly sedem až deväť predstavujú vzťahový bod celého videnia, pokiaľ ide o akýkoľvek odkaz na „ten deň“ alebo „ten čas“. Verš osemnásť uvádza, že Izaiáš a jeho synovia sú znameniami, a verše, ktoré obklopujú verš osemnásť, určujú časové obdobie, v ktorom majú byť tieto znamenia rozpoznané.

A mnohí spomedzi nich sa potknú a padnú, budú rozbití, polapení do osídla a zajatí. Zviaž svedectvo, zapečať zákon medzi mojimi učeníkmi. A ja budem očakávať na Hospodina, ktorý skrýva svoju tvár pred domom Jakubovým, a budem dúfať v neho.

Hľa, ja i deti, ktoré mi dal Hospodin, sme na znamenia a na zázraky v Izraeli od Hospodina zástupov, ktorý prebýva na vrchu Sion. Izaiáš 8:15–18.

Tí, ktorí „očakávajú na Hospodina“, sú predstavení Izaiášom a jeho dvoma synmi. Sú to tí, pred ktorými Hospodin skryl „svoju tvár“, čo je znak, ktorý nadobúdajú tí, čo sa po júli 2023 prebúdzajú k požiadavkám modlitby z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika. Prebúdzajú sa k skutočnosti, že ich vyznanie musí zahŕňať aj to, že Hospodin proti nim kráča v nepriateľstve, to jest že pred nimi skryl svoju tvár.

„Zapečatiť svedectvo, zapečatiť zákon“ je zapečatením stoštyridsaťštyritisíc, ktorí stoja v protiklade k „mnohým“. „Mnohí“ sú povolaní, ale málokto sú vyvolení. Mnohí stoja v protiklade k Izaiášovi a jeho dvom synom, ktorí predstavujú tých niekoľkých. Tí „mnohí“ sú päť nerozumných panien, a z tohto dôvodu sa im prihodí päť vecí: „potknú sa, a padnú, a budú rozbití, a budú polapení do osídla, a budú zajatí.“ Potknú sa preto, lebo zavrhlí posolstvo neskorého dažďa.

Lebo zajakávajúcimi sa perami a cudzím jazykom bude hovoriť k tomuto ľudu. Tým, ktorým povedal: Toto je odpočinok, ktorým môžete dať odpočinúť unavenému; a toto je občerstvenie; predsa však nechceli počuť. Preto im slovo Hospodinovo bolo: prikázanie za prikázaním, prikázanie za prikázaním; riadok za riadkom, riadok za riadkom; tu trochu a tam trochu; aby išli a padli nazad, aby boli zlomení, aby sa chytili do osídla a boli zajatí. Izaiáš 28:11–13.

V čase zapečarovania v ôsmej kapitole Izaiáš opisuje pád bezbožných, predobrazených Achazom, a tú istú skupinu označuje v trinástom verši dvadsiatej ôsmej kapitoly. Dôvod, prečo „padajú“, je ten, že odmietajú posolstvo neskorého dažďa, ktoré im bolo „riadok za riadkom“ predkladané tými, ktorí sú znázornení ako majúci koktajúce pery. Hádaví Židia na Letnice obvinili učeníkov z opitosti, lebo tomuto posolstvu nemohli porozumieť. V ich mysliach bolo predkladané koktavými perami.

V treťom verši siedmej kapitoly je Izaiáš prorockou alfou vo vzťahu k svojmu synovi Šeárjašúbovi, ktorý je zasa omegou vo vzťahu k svojmu otcovi, ale zároveň aj alfou vo vzťahu k svojmu bratovi. Ako predstavitelia Alfy a Omegy stoja tam, kde dve zlaté rúry z nebeskej svätyne vytvárajú nádrž, priamo pri ceste, na Jeremiášovom dávnom chodníku, na poli, kde sa ľan mení zo škvŕn na čistú belosť, keď Posol zmluvy očisťuje synov Léviho, ako aj Izaiáša a Šeárjašúba. Keď tam prišiel, predkladá bezbožnému a bláznivému kráľovi Achazovi posolstvo Mojžišovho dávneho chodníka o „sedemnásobku“ z dvadsiatej šiestej kapitoly Levitika, ktoré v tom istom verši ustanovuje, že „hlava“ je kráľ, alebo kráľovstvo kráľa, alebo hlavné mesto kráľovstva.

Tento kľúč otvára svetlo Božieho slova, takže ukrajinská vojna, ktorá sa začala v roku 2014, mohla byť videná ako predmet biblického proroctva, predstavený tak, že sa odohráva v čase pečatenia sto štyridsiatich štyroch tisíc a v dejinách posledných troch prezidentov Spojených štátov. Posolstvo neskorého dažďa je u Izaiáša predstavené v desiatej a jedenástej kapitole a opisuje vnútorné i vonkajšie dejiny posledných šiestich veršov Daniela jedenásť. Prvý verš, verš štyridsať, je u Izaiáša znázornený v kapitolách šesť až deväť a potom sú v desiatej a jedenástej kapitole predložené vnútorné i vonkajšie dejiny posolstva, ktoré bolo rozpečatené v roku 1989. Každý hlavný prvok posolstva neskorého dažďa je vo videní predstavený.

Posledné verše desiatej kapitoly označujú tie isté prorocké dejiny, ktoré predstavujú posledné verše jedenástej kapitoly. Desiata kapitola je vonkajšia a jedenásta vnútorná. V knihe Zjavenia je sedem cirkví vnútorných a pečate sú vonkajšie. V záverečných veršoch desiatej kapitoly pápežská moc trasie svojou rukou proti Jeruzalemu v paralelnej pasáži k pápežskej moci, ktorá prichádza ku svojmu koncu a nikto jej nepomôže vo verši štyridsaťpäť z Daniela jedenásť.

Ešte toho dňa zostane v Nobe; zamáva rukou proti vrchu dcéry Siona, proti pahorku Jeruzalema. Hľa, Pán, Hospodin zástupcov, oseká ratolesť s hrôzou; vysokí vzrastom budú zotatí a pyšní budú ponížení. A železom vyrúbe húštiny lesa a Libanon padne rukou Mocného. Izaiáš 10:32–34.

Koniec desiatej kapitoly je uzavretím času ľudskej skúšky, a práve tam sa končí aj jedenásta kapitola Daniela.

A postaví stany svojho paláca medzi moriami na vrchu slávnej svätosti; no dôjde k svojmu koncu, a nikto mu nepomôže. A v tom čase povstane Michael, ten veľký knieža, ktorý stojí za synov tvojho ľudu; a nastane čas súženia, akého nebolo odvtedy, čo povstal národ, až do toho času; a v tom čase bude tvoj ľud vyslobodený, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe. Daniel 11,45; 12,1.

Desiata kapitola sa v prvom verši začína „nespravodlivým ustanovením“, ktoré sestra Whiteová stotožňuje s nedeľným zákonom.

Beda tým, ktorí vydávajú nespravodlivé nariadenia a predpisujú útlak, ktorý sami ustanovili. Izaiáš 10:1.

Desiata kapitola sa začína pri nedeľnom zákone, ktorý zodpovedá štyridsiatemu prvému veršu jedenástej kapitoly Daniela, a končí sa paralelou k tomu, keď povstane Michael v dejinách

štyridsiateho piateho verša Daniel 11.

„Bola ustanovená modloslužobná sobota, ako bol zlatý obraz postavený na rovine Dúra. A ako Nebukadnesar, babylonský kráľ, vydal nariadenie, že všetci, ktorí sa nesklonia a nebudú sa klaňať tomuto obrazu, majú byť usmrtení, tak bude vydané vyhlásenie, že všetci, ktorí nebudú preukazovať úctu nedeľnej inštitúcii, budú potrestaní väzením a smrťou. Tak je sobota Pánova pošliapovaná nohami. Pán však vyhlásil: „Beda tým, ktorí ustanovujú nespravodlivé nariadenia a predpisujú útlak, ktorý napísali“ [Izaiáš 10:1]. [Sofoniáš 1:14–18; 2:1–3, citované.]“
Manuscript Releases, zväzok 14, 91.

V „veľkom zemetrasení“ z jedenástej kapitoly Zjavenia, ktoré v trinástom verši predstavuje nedeľný zákon, sa nachádzajú tri symboly islamu spojené so „zemetrasením“, ktoré otrasie šelmou zo zeme zo Zjavenia trinásť, keď prehovorí ako drak. V desiatej kapitole Izaiáša je nedeľný zákon predstavený ako „nespravodlivé nariadenie“, nad ktorým je vyslovené „beda“. Vo „veľkom zemetrasení“ zo Zjavenia jedenásť od trinásteho až po osemnásty verš je islam tretieho beda stotožnený so štyrmi symbolmi islamu a s úderom, ktorý zasadí Spojeným štátom pri nedeľnom zákone; „A v tú istú hodinu nastalo veľké zemetrasenie,“ a „druhé beda sa pomínulo; hľa, tretie beda prichádza rýchlo. A zaznel siedmy anjel“ „a národy sa rozhnevali.“

Desiata kapitola zobrazuje pápežskú moc od verša štyridsaťjeden v Danielovi jedenásť až po verš štyridsaťpäť, keď pápežstvo prichádza k svojmu koncu. Verš štyridsať nie je súčasťou rozprávania v desiatej kapitole, pretože Izaiáš znázorňuje „skryté dejiny“ verša štyridsať, keď je posolstvo neskorého dažďa predložené odpadlej cirkvi, predstavovanej Achazom. Záver jedenástej kapitoly ukazuje vyslobodenie spod pápežskej moci v tých istých dejinách.

A Hospodin úplne zničí záliv Egyptského mora; a svojím mocným vetrom zamáva rukou nad riekou, a rozbije ju na sedem potokov, a spôsobí, že ľudia prejdú suchou nohou. A bude tam hradská pre ostatok jeho ľudu, ktorý zostane, z Assýrie; tak, ako to bolo pre Izrael v deň, keď vyšiel z egyptskej krajiny. Izaiáš 11:15, 16.

Desiata kapitola Izaiáša je vonkajšou stránkou a jedenásta kapitola vnútornou stránkou tých istých dejín. V Božom slove sa hojne vyskytujú paralely medzi vonkajším a vnútorným a tieto dve paralelné kapitoly predstavujú varovanie tretieho anjela, ako je podané prostredníctvom Izaiáša. Varovanie tretieho anjela bolo pod vplyvom inšpirácie zhrnuté mnohými spôsobmi, no veľmi užitočné rozčlenenie varovania tretieho anjela je to, že predstavuje udalosti spojené s ukončením doby milosti a zároveň zdôrazňuje potrebu osobnej prípravy. Desiata kapitola Izaiáša predstavuje udalosti a jedenásta kapitola prípravu.

„Udalosti spojené so skončením času milosti a s dielom prípravy na čas súženia sú jasne predstavené. No zástupy nemajú o týchto dôležitých pravdách o nič väčšie porozumenie, ako keby im nikdy neboli zjavené. Satan striehne, aby odňal každý dojem, ktorý by ich mohol priviesť k múdrosti na spasenie, a čas súženia ich zastihne nepripravených.“

„Keď Boh posielal ľuďom varovania také dôležité, že sú znázornené ako zvestované svätými anjelmi letiacimi prostriedkom neba, vyžaduje od každého človeka obdareného rozumovými schopnosťami, aby dbal na toto posolstvo. Hrozný súd vyhlásený proti uctievaniu šelmy a jej

obrazu (Zjavenie 14:9–11) by mali všetkých viesť k usilovnému skúmaniu prorociev, aby poznali, čo je znamenie šelmy a ako sa majú vyhnúť jeho prijatiu. No masy ľudu odvracajú svoj sluch od počúvania pravdy a obracajú sa k bájkam. Apoštol Pavol pri pohľade na posledné dni vyhlásil: ‚Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie.‘ 2 Timotejovi 4:3. Ten čas už úplne prišiel. Zástupy nechcú biblickú pravdu, pretože zasahuje do túžob hriešneho srdca milujúceho svet; a satan im poskytuje klamy, ktoré milujú.

„Ale Boh bude mať na zemi ľud, ktorý bude uznávať Bibliu, a jedine Bibliu, za meradlo všetkých náuk a za základ všetkých reforiem. Názory učených mužov, závery vedy, vierovyznania či rozhodnutia cirkevných koncilov, akokoľvek početné a navzájom rozporné sú cirkvi, ktoré zastupujú, hlas väčšiny — ani jedno z toho, ani všetko spolu, sa nemá pokladať za dôkaz pre alebo proti ktorémukoľvek bodu náboženskej viery. Skôr než prijmem akúkoľvek náuku alebo prikázanie, mali by sme na jej podporu požadovať jasné: ‚Takto hovorí Pán.‘“

„Satan sa ustavične usiluje obrátiť pozornosť na človeka namiesto na Boha. Vedie ľud, aby hľadel na biskupov, na pastory, na profesorov teológie ako na svojich vodcov, namiesto toho, aby skúmal Písmo a sám sa z neho učil svoju povinnosť. Potom tým, že ovláda myseľ týchto vodcov, môže podľa svojej vôle ovplyvňovať zástupy.“ The Great Controversy, 594, 595.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.